Bergen den 21de Mai 1872.

Min kjære Edvard!

Tiden løber, og det med Kjæmpeskridt, og inden jeg veed deraf er Du borte fra Christiania; det er vel derfor bedst jeg søger at faae et Brev afsted til Dig jo før jo heller. Jeg er just ikke særdeles oplagt idag, men jeg har nu en liden Stund inden jeg begiver mig afsted, og den veed jeg ikke at gjøre bedre Brug af end ved at underholde mig med dig. Tak for Dit sidste Brev. Du siger deri: "lykkelige Mennesker I som kunne drage til Landaas" eller Du ogsaa vild have sagt det om du kunde have seet hen til os i de to Helligdage vi nu have overstaaet, jeg maa betvivle det, men ikke at Du vilde have følt dig yderst ulykkelig, om Du havde været med os der. Jeg maa oprigtig bekjende at jeg ikke veed at have oplevet to saa lange Dage daarlige som disse vare, og oppe i Byen maatte vi den hele Dag tilbringe for at Solen lod sig se af og til, saadant complet Vinter har vi havt i Pintsen, og det ovenpaa 18 Graders Varme. Første Dag var jeg ikke udenom Huset førend Kl. 4, da var det op-

BERGEN OFF. BIBLIOTEK, GRIEG-SAMLINGEN

holdsvein, og da jeg kom ud i Haven
og saae mig om, frydedes mit Öie ved
at see Ulrikken aldeles hvid, næsten
lige nedtil Cirsetræet. Jeg maatte strax
ind og hente Bettes, for at hun kunde
frydes med mig. Jeg vandrede imidler-
tid omkring overalt saavel da, som igaar,
i over en Time, og fandt det smukt hvor
jeg kom, thi Alt staaer i Sommerpragt,
og Turglæmmen undlod ikke at synge for mig.
Men det var ogsaa kun slige enkelte Lys-
glimt, thi ellers var det naadsomt, jo jeg
syntes det hvilede paa mig hvor jeg des.
og hvor jeg var i Landet. Veiret er ræd-
sen forkjølet, og jeg var det ogsaa i ö-
lig Grad i Søndags, men jeg vaskede
det af mig med koldt Vand, men der
falde Oversvømmelser paa denne Aarstid, der
er mig slidt en Fest. Vi vare gamle
ere Uderopsen, vi to Gamle og Bettelammet.
Veiret og Nervefeber hos Elias skremte
alle fra os; iaften kan jeg dog Tante
Hanne komme til os, for at blive til Søn-
dag Morgen. Bull er reist igaar til Etne-
sted, men blev der i idag hjem Veien, uhel-
digviis hvor jeg havde flere Afbrydelser.
Torsdag den 23de. Idag er det Onkel Jens's
Fødselsdag, og i den Anledning har vi alle Føde-
var vist til Middag paa Nonnebo, og der
har da jeg ogsaa lovet at komme for at spise
min Aftensmad. Det vedbliver fremdeles
ubehagelig koldt, endskjøndt Solen ikke for-
lader os ganske. Igaar skinnede den for os
hele Eftermiddagen, og da var det smukt
overalt, følgelig ogsaa paa Landaas. Da jeg
kom derop, Kl. 4 fandt jeg Nonnebo og Ulvo

BERGEN OFF. BIBLIOTEK, GRIEG-SAMLINGEN

i fuld Activitet ved Bagatellen; de vare Numme
ofte endt. Kl. 5. Da vi havde spist havde jeg
først ved Domino med Nommels[?], og de Mænd
forlod os, en Slstet[?] med Tante. Du kla-
rer[?] Bellen var deraf til Commission; jeg
har nu vundet over 1100 paa hende; spiller
jeg derimod en sjelden Gang med Johann
er det mig næsten en Umulighed at vin-
de et eneste Spil. — Jeg bliver træt af at
læse bestandig, naar jeg ikke kan komme
ud, og da jeg nu maa bruge mine Been
mere end sædvanligt, saa kommer jeg
vel ikke at gaa meget ud derefter, uagtet
gen Sindighed[?] maa den meget vel favo-
rese mig med godt Veir. Jeg vilde ønske
Du kunde være med mig der, men det
lod sig nu umulig gjøre iaar, da vi kom-
me hav den Tid — og det er ubændig tæt — og in-
gen fast Ordning, saa at vi alle ikke øvrigte
vare ligeud Tjöregrosion[?], men Hans Eliacks-
splendide Gage og hans Stilhed selv som
Kuddet. Jo, min Kjære Edvardmand, det er
sørgelige Tider, som vi nu oplever, og ond som
aliquer Ængstin[?] jeg de kommer, at vise
sig. Det gjør mig saa ondt at jeg alde-
les Intet kan gjøre for Dig; thi skjøn-
vel Du just ikke tiltrænger det nu,
saa kunde dog den Tid komme, hvor en
liden Hjælp efter Parcelle[?] eller Benevo-
lence meget velkommen. Naar jeg en-
gang falder bort, saa frygter jeg da In-
tet er tilbage af den bitte lille Formue[?]
som jeg dog ved for andre for længe siden,
og da han bruger ene Sön endelig tærer
spaarsomt, saa smerter det mig dobbelt
at jeg Intet kan efterlade Alderen[?].
Jeg vil derfor sige Dig hvad jeg har
foreslaaet for ... og hvilket han

med Glæde gikk ind paa. I di fode Hjem-
maaned, hvilket Du veed jeg oplevede i
nogen Tid fra 1862 af, kjøbte jeg nogle
Bankactier til Din Søster, og som lyder
de paa Hans. Navn, der er værd omtr.
Spd. 450. Denne vil jeg nu faae transpor-
teret til Dig, men det bliver paa den
Betingelse at den Summe kommer at til-
høre sig efter Din Forældres Død, da
at disse Aktier, som det ser ud, vistnok kom-
mer at faae det meget Smaat paa vore
gamle Dage, og saaledes fuldeligen til-
trænge de fra Stillingen at beholde, naar
jeg enten trækker mig bort fra Handelen
eller – hvilket nok er det Sandsynligst-
e – vi nødes til at standse inden saa vidt
kommer. Dette bliver naturligviis en
slet Hemmelighed, hvilken jeg ikke er-
gang omtaler Du skal bære. Naar deslig
ikke tror hun er istand til at tie hemme-
til Forældrene, og det jo er en Ting som
Ingen mer ane. Med Hensyn til den om-
talte Bankactie, da falder det af sig selv
at den skal tilhøre Nina, om hun overle-
ver dig og dette giver mig Anledning
til at omtale en anden Ting som jeg fan-
ser af Vigtighed for dig. Da det ikke
lader til at Nina skal faae flere Børn
saa forekommer det mig at I burde op-
rette Testamente. Den ldre og jeg gjorde
det strax vi giftede os, indbyrdes
om vi fik Børn eller ei. – i Tilfælde at
en af Dem falder fra, saa beholder den An-
den Hvad I have ubeslaaet, medens i mod-
sat Fald den Andens Familie tar trade
ind og fordre det Halve. Det er just ikke
fordi jeg tror at nogen af Parterne ved
vilde gjøre det, men man kan aldrig vide
hvordan det gaar i Verden, og Uenigheder blive
dog stedse tilstede.

BERGEN OFF. BIBLIOTEK, GRIEG-SAMLINGEN

Fredag Eftermid. Jeg har ikke Tid idag
at opholde mig med mange Ord, thi med
Sedvane har er det temmelig travelt.
og har nylig havt en længere Afbrydelse
af Hr. Sjödén, der var saa særdeles
elskværdig at presentere mig 2de Billetter
til iaften, da han giver sin første Concert
her. Jeg var bestemt paa at blive i Byen,
da Veiret er saa forskrækkelig miserabelt,
og jeg selv er ikke stort bedre idag.
Jeg har spiist hjemme alene til Middag
Koldt Faarestëg - engelsk, Present fra Mr.
Roberts - hvilken jeg har med mig fra
Sandaar imorges; nu skinner Solen ret.
saa deilig, men det varer ikke længe in-
den det klypper med, og da kommer der
tildeels Vidt Slud imellem; nu det er i Ekspe.
faalt Koldt, efter at have fugtet sig i Klein, men
dets Varme. Mor er rigtig [illegible]. Saa
hun vil aldeles ikke bringe [illegible]. Paa
Harmsspladsen staar det daarligt til; jeg
formoder at du inden dette modtages har
hört om Fam. [illegible] Död. Thi det er
vel meget rimeligt at hun overstaar den.
Attackt, der begyndte i gaaraat. Jeg har ikke
hört siden [illegible]. de [illegible] der sachet, at hun
var meget slet. —
Du maa hilse Nina mange Gange
fra mig - ja fra os Alle - og sige hun
skal snart høre fra mig. Ligeledes
sendes hjærtlige Hilsener til Benedict.
der gjorde [illegible] af sig denne Uge; jeg
vil haabe hun er ei syg. Stakkels Beni.
hun længes svart hjem; jeg vilde önske
hun kunde komme op nogle Uger, jeg
tænker det vilde hjælpe, men det lader sig

BERGEN OFF. BIBLIOTEK, GRIEG-SAMLINGEN

ved nøiagtig gjøre. Jeg længes efter at høre
Dine Planer for Sommeren, om Nina
følger med Dig eller om hun fremmed
bliver. — Jeg burde takke dig for Bet-
certbilletten til iaften. Thi jeg kan jo
aldrig have faaet den, fordi jeg var der.
Far i saa Du ser jeg har Glæde af dig
paa mange Maader, min kjære Edvard.
Og hermed Gud befalet! Lev vel.
og hils Nina snart til Teddy.